

Ret til Pladsen og gav sjældent godvillig Afkald paa den. Saa kom der i 80-erne en Forordning om, at Myndighederne skulde ansøges om Lov til at slaa Pæle ned til Fiskeri, og senere fik ogsaa Fiskerimyndighederne med den Sag at gøre. Nu er det saaledes, at nu har hver Fisker dernede sine bestemt fastlagte Fiskeripladser til en eller flere Aaleruser; de er indtegnet paa Kortet fra Matrikulkontoret og indført omtrent paa samme Maade, som en Ejendom er indført i Grundbogen; man faar saa at sige Skøde paa disse Pladser. Naar en Fisker dør eller af en eller anden Grund opgiver sin Plads, er Forholdet vist dette, at den stedlige Fiskeriforening sammen med Fiskerimyndighederne bestemmer, hvem der skal have Pladsen. Denne Ordning har ikke givet Anledning til Utilfredshed. Hvis Bestemmelsen i Lov 339 af 28. Juni 1920 ophæves, vil det have til Følge, at vore aabne Kyster er udsat for en Invasion af Fiskere fra det øvrige Land, særlig fra Øerne, hvad der turde blive ødelæggende for vort Fiskeri, særlig for Blankaalsfiskeriets Vedkommende, og forinden Aalegaardsretten bliver ophævet over hele Landet, og Benyttelsen af Kysten bliver ens for alle, maa vi ønske, at disse gamle hævdivundne Rettigheder opretholdes.

Jeg skal derefter henvende nogle Ord til den højtærede Justitsminister om nogle Folk, som med Rette kan kaldes Nationens Stifbørn, nogle arbejdsløse, heldigvis er der ikke saa mange af dem, det er dem, vi nede hos os kalder Homøopaterne. Her i Landet har man Lov til uden Indskrænkning at æde eller drikke sig ihjel, eller i det mindste at æde eller drikke sig en Sygdom paa Pelsen, paa det Omraade hersker der ingen som helst Importregulering, der har ikke under disse langtrukne Importreguleringsdebatter i den sidste Tid lydt et Ord i den Retning. Her hedder det uden Indskrænkning til den ene Side under Pusten og Stønnen: Endnu en lille Bid med røget Aal, og til den anden Side, medens Aanden svæver højere og højere: Skaal, Jakob Skomager. Saa vidt er der fuld Frihed uden nogen som helst Indskrænkning. Men naar man er kommet saa vidt, at man har sejlet Skuden i Sænk, og den skal paa Bedding eller i Dok enten for at kølhales, tættes eller skræbes i Bunden, hører Friheden op, saa skal man hen paa ganske

bestemte statsautoriserede Reparationspladser med faste Takster. Saaledes er Tilfældet her. Vi havde i det Forhold lidt mere Frihed nede hos os, vi havde Lov til at bruge lidt mere Hjemmemidler, havde Lov til at bruge de omtalte Homøopater, det var Folk med et vist naturligt Greb paa Sagerne, de kunde nok se en Mand i Øjet, hvad han fejlede, og mange af dem havde ikke saa helt lidt Arbejde. Jeg skal ikke forsvare den Ordning, vi havde dernede, ikke ønske, at den skulde forlænges langt ud i Fremtiden, heller ikke at den skulde indføres i det øvrige Land, men den hører nu en Gang til disse gamle velerhvervede Rettigheder, som man ikke kan komme bort fra, og jeg vil hævde det principielle Standpunkt, som jeg ikke tror, der kan indvindes noget imod, at de Mænd, der paa den Maade ernærede sig paa redelig Vis og indenfor de af de perussiske Love afstukne Grænser, har berettiget Krav paa at kunne fortsætte dette Erhverv, saa længe de lever. Jeg vil haabe, den højtærede Minister vil skære igennem alle Doktriner og alle sundhedsbekymrede Raad og uden Smaalighed gøre en Indrømmelse paa dette principielle Standpunkt og se menneskeligt paa denne menneskelige Sag.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger af rent saglig Natur angaaende Møllgaard-Affæren. Sagen er allerede gentagne Gange draget frem ved denne Finanslovbehandling, og jeg skal ikke komme videre ind paa den. Møllgaard har været Danskheden en dyr Mand dernede i Sønderjylland, og det vil tage Aartier, inden fuld Tillid til dansk Retsvæsen er genoprettet hos den Befolkning, der har saa megen trist Erfaring paa dette Omraade, en Befolkning, der fra gammel Tid og efter gammel Sædvane staaer uhyre kritisk overfor alt, hvad der hedder Myndigheder, og alt, hvad der hedder Retsvæsen. Jeg har til den højtærede Justitsminister overgivet Andragender fra 3 Grundejere angaaende 5 i Aaret 1920 afsluttede Ejendoms- og Jordkøb; Købene blev afsluttet og Kontrakt oprettet hos Dommerfuldmægtig Møllgaard paa Als Nørre og Sønder Herreds Kontor, og nogen Tid efter Kontraktens Udfærdigelse blev de paagældende af Dommerfuldmægtig Møllgaard opfordret til at betale Omkostningerne ved disse 5 Ejendomshandler, til Indførelse i